

Russell Grigg: *Unfolding the plan*

preklad: Cecília Bukatová (Solas o.z.)

Skeptici a liberáli niekedy tvrdia, že predstava človeka o Bohu je niečo, čo už bolo prekonané a Biblia je len snahou človeka nejakou náboženskou rekvizitou vysvetliť inak nevysvetliteľné, resp. snahou uľahčiť si bremeno života¹. Avšak nič nemôže byť ďalej od pravdy. Biblia je kniha pochádzajúca od Boha, hovorí o Bohu, jeho sláve a jeho pláne spásy pre hriešne ľudstvo.

Keď čítame Bibliu tak zisťujeme, že Boh nám o týchto veciach nehovorí všetko naraz. Odhaľuje veci postupne. Tento postup sa nazýva "progres doktríny", čo jednoducho znamená, že sa o Bohu a jeho jednaní s nami dozvedáme stále viac každou prečítanou knihou Biblie.

Tento koncept môžeme prirovnať k vyťahovaniu rolety v tmavej miestnosti. Vonku svieti slnko. Ako sa roleta dvíha, nezvyšuje sa tým množstvo svetla, ktoré zo slnka vychádza, ale len prichádza z neho do miestnosti stále viac a viac. Pozrime sa, ako to funguje, pokiaľ ide o štyri veci, ktoré Boh o sebe v Genezis hovorí a ktoré potvrdzujú rozhodujúci vplyv tejto nesmierne dôležitej knihy.

1. Boh je Stvoriteľ

Prvá vec, ktorú Boh o sebe v knihe Genezis hovorí je, že On je Stvoriteľ. Prvý verš Biblie znie: „*Na počiatku stvoril Boh nebesia a zem.*

“ (Genezis 1:1)

2

. Zvyšok 1. kapitoly popisuje, čo Boh svojím Slovom stvoril

3

, ako to urobil a v akom časovom horizonte

4

.

Keď prechádzame Bibliou dozvedáme sa, že "Slovo" je titul, označenie dané Ježišovi Kristovi (Ján 1:1-14) a skrze Ježiša bolo všetko stvorené. (Ján 1:3; Kolosenským 1:16; Židom 1:2).

Tiež čítame, že po smrti a vzkriesení Pána Ježiša Boh začal s novým stvorením – tých, ktorí činia pokánia a vkladajú svoju vieru v Ježiša Krista. Títo sú v Písme opisovaní ako "nové bytosti" resp. "nové stvorenie" (2. Korinským 5:17)⁵. Nakoniec sa dozvedáme, že niekedy v budúcnosti stvorí Boh nové nebo a novú zem, ako bolo prorokované v Izaiášovi 65:17 a opísané v Zjavení 21-22.

2. Boh je Zákonodarca

Druhá vec, ktorú Boh o sebe v knihe Genezis hovorí je, že je Zákonodarca⁶, keď Adamovi prikazuje: „
Z
ktoréhokoľvek stromu rajského budeš slobodne jesť, ale zo stromu vedenia dobrého a zlého nebudeš jesť, lebo toho dňa, ktorého by si jedol z neho, istotne zomrieš
.“ (Genezis 2:16-17).

Prakticky to bol test Adamovej lásky k Bohu, ktorým by preukázal, či vie poslúchnuť tento jeden príkaz⁷. V podstate možno povedať, že toto bolo prvá deklarácia Božieho morálneho zákona ľudstvu a zároveň Božieho práva ľudstvu tento jeho zákon ukladať. Boží morálny zákon môže byť definovaný ako „výraz Božej vôle, uplatňujúcej sa, resp. vymáhanej jeho mocou, určenej jeho racionálnym, rozumným bytostiam (anjelom a ľudom).“⁸

Niektó sa môže pýtať: „Aké má Boha právo svoj morálny zákon na ľudstvo ukladať?“

Odpoveďou je, že Boh je zvrchovaný a čokoľvek robí, je správne. Skutočnosť, že Boh je Stvoriteľ človeka, mu dáva právo byť človeku Zákonodarcom (Kazateľ 7:29; Efezským 4:24). Skutočnosť, že „Boh je láska“ (1. Jánov 4:8) znamená, že jeho zákony sú v našom najlepšom záujme.

Ježiš zhrnul Boží morálny zákon pre svojich nasledovníkov slovami: *„Milovať budeš Hospodina, svojho Boha, celým svojím srdcom a celou svojou dušou a celou svojou silou... a ...miluj blížneho ako seba samého*

“ - citované z 5. Mojžišovej 6:5 a 3. Mojžišovej 19:18 (Matúš 22:37-39)

9

.

3. Boh je sudca

Boh hovorí, že stanovil deň, v ktorom bude súdiť svet v spravodlivosti.

Tretia vec, ktorú Boh v Genezis o sebe hovorí je, že on je Sudca. Potom, čo Adam a Eva jedli zo zakázaného ovocia, Písmo uvádza: *„A Hospodin Boh riekol hadovi: Že si to urobil, zlorečený budeš... potom ešte povedal žene: Veľmi rozmnožím tvoju bolesť...a Adamovi povedal: zlorečená bude zem pre teba... lebo z nej si vzatý, pretože si prach a do prachu sa navrátiš* .“ (Genezis 3:14-19). Táto úloha Boha ako sudcu je viditeľná v celej Biblii:

V knihe Genezis, kapitolách 6-9 Boh súdil skazenosť ľudu toho dňa, keď prišla potopa.

V knihe Genezis, kapitole 11 tým, že Boh spôsobil zmätenie jazykov, súdil ľud Babelu, pretože odmietli poslúchnuť jeho príkaz, aby naplnili zem (Genezis 9:1).

V knihe Genezis, kapitolách 18-19 Boh súdil do očí bijúce homosexuálne správanie mužov Sodomy a Gomory tak, že tie dve mestá a všetkých čo v nich bývali zničil - „pretože ich hriech je veľmi ťažký“ (Genezis 18:20) a „spáchali ohavnosť“ (Ezechiel 16:50).

V knihe Exodus, kapitolách 5-14 Boh súdil národ Egypta rôznymi ranami, pretože odmietli počúvať Boha a nedovolili jeho vyvolenému ľudu z krajiny odísť.

V Starom zákone súdil Boh izraelský národ pre ich modlárstvo.

V evanjeliách je smrť Pána Ježiša na kríži výrazom Božieho súdu nad hriechom ľudstva. Kristus, náš zástupca, za nás zaplatil plný trest, trest ktorý si - a to každý z nás zasluhujeme¹⁰.

Ďalej, pokračujúc v Novom zákone nám Boh hovorí, že určil deň, v ktorom bude spravodlivo súdiť svet a sudcom bude osoba, ktorú vzkriesil z mŕtvych - a síce Pán Ježiš Kristus (Skutky 17:31; Rímskym 14:10).

Nakoniec, podľa knihy Zjavenia sa posledný univerzálny rozsudok „mŕtvych, malých i veľkých“ udeje na mieste, ktoré Biblia nazýva „Veľký biely trón“ (Zjavenie 20:11-15).

4. Boh je Spasiteľ

Štvrtá vec, ktorú Boh o sebe v knihe Genezis hovorí je, že on je Spasiteľ. Uprostred stanovenia rozsudku v 3. kapitole, dal Pán Boh zasľúbenie Spasiteľa, ktorý príde a porazí Satana - zatiaľ čo On sám (v osobe Ježiša Krista) bude trpieť v procese nazvanom "Protoevanjelium", v ktorom bolo povedané hadovi: „*A položíš nepriateľstvo medzi tebou a medzi ženou, medzi твоjím semenom a medzi jej semenom; ono ti rozdrví hlavu a ty mu rozdrvíš päť*“ (Genezis 3:15)

11

.

Úloha, rola Boha, ako Spasiteľa v osobe Ježiša Krista, je hlavnou témou Biblie¹². Starý zákon na túto skutočnosť upozorňoval vopred cez mnoho „symbolov“, ako napríklad model obetných baránkov, kňazstva, svätostánku (príbytku) atď. Následne sú v evanjeliách historické záznamy o narodení, živote, smrti, vzkriesení a nanebovstúpení Spasiteľa, Ježiša Krista. To bolo naplnenie Božieho sľubu z Genezis 3:15.

A na záver, po zosumarizovaní všetkého, čo je súčasťou misijnej úlohy - vyučovania, kázania, a zakladania zborov, ako je to napísané v ostatných častiach Nového zákona, Zjavenie zobrazuje pokračujúci triumf Stvoriteľa, Zákonodarcu, Sudcu a Spasiteľa Ježiša Krista nad silami zla a jeho dosadenie na trón s jeho vykúpeným ľudom – najprv v nebi a neskôr v „nebi na zemi“ (Zjavenie 21). Takto je naplnené to, čo Boh začal na začiatku Biblie v Genezis 1 a privedené k dokonalosti na konci Biblie v Zjavení 21-22.

Zápas o zosúladenie Písma s evolúciou

Ateisti používajú biblický „postup doktríny“ k ospravedlneniu svojich predstáv, že sa kresťanstvo v mysli človeka vyvinulo samo a doktrína sa vývinom ľudí a ich kultúry stávala stále viac komplikovanejšou a sofistikovanejšou.

A čo teistickí evolucionionalisti? V južnej Austrálii na začiatku rokov 1980, vznikla na schôdzi „Teachers Christian Fellowship“ malá diskusia, do ktorej sa zapojili kreacionisti a evolucionisti vyznávajúci kresťanstvo. Jeden takýto evolucionista predniesol na stretnutí tvrdenie, že pokrok doktríny preukázal, že evolúcia je skutočnosťou. Povedal: „Ako sa ľudský mozog stále viac a viac zväčšuje, postupne viac a viac rozumie tomu, čo sa mu Boh snaží povedať.“

Záver

Biblia nie je len kniha o "náboženských ideách" alebo emóciách. Je to kniha o Bohu a jeho konaní s ľudstvom, o domove ľudstva od začiatku až po koniec časov. Prvé kapitoly Genezis sú rozhodujúce pre správne pochopenie tohto konania. Tieto kapitoly sú absolútne spoľahlivé a nemalo by nimi byť manipulované tak, aby boli v súlade s dočasnými múdrostami, resp. filozofiou žiadnej konkrétnej doby. Osobe, ktorá je ochotná podriaďiť sa jej autorite, sa Biblia, ktorá odhaľuje dôsledné rozvíjanie Božieho plánu, prejavuje od začiatku až do konca ako absolútne dôveryhodný celok.

Odkazy a poznámky

1. Napríklad Sigmund Freud, „Rovnako ako idealizovaný otec, Boh je projekcia detských želaní všemocného ochrancu“ (Like an idealized father, God is the projection of childish wishes for an omnipotent protector) citované z Encyclopaedia Britannica, 19:570, 1992.

2. Všimnite si, že hebrejské slovo použité pre Boha v Genezis 1 je Elohim, čo je forma množného čísla odvodeného od slova „viac ako dvaja“. Náuka o Trojici je takto naznačená hneď v prvom verši; jasnejšie to je uvedené v Evanjeliách.

3. Pozri tiež Grigg, R. M., Creation - ako to Boh urobil? (how did God do it?) , Creation 13(2): 36-38, 1991.

4. Pozri tiež Grigg, R. M., Ako dlho trvali dni v Genezis 1? (How long were the days of Genesis 1?), Creation 19(1): 23-25, 1997.

5. Samozrejme, vždy to bol Boží plán a zámer (Efezským1:4).

6. Diskutujeme tu o morálnom zákone, nie o prirodzenom zákone, ktorý sa týka hmotného vesmíru. Tento zákon tiež pochádza od Boha a je niečím, čím občas dopĺňa svoje zázraky.

7. Pozri tiež Grigg, R. M., Prečo Boh uložil za hriech trest smrti? (Why did God impose the death penalty for sin?), Creation 15 (1): 32-34, 1993.

8. Všimnite si, že pojem "zákon" má v Biblii niekoľko významov. Môže odkazovať na zjavenú Božiu vôľu vo vzťahu k ľudskému správaniu. Môže odkazovať na Mojžišov zákon - vrátane Desatora, ktoré bolo podmienkou Božieho zmluvného vzťahu s jeho vyvoleným ľudom Izraelom (2. Mojžišova 34:27-28; 4. Mojžišova 9:9-11), súbežne s obradnými zákonmi Levitov, zákonmi o kňazstve a zákonmi o čistote. Táto zmluva skončila s príchodom Krista a vznikom Novej zmluvy milosti, pod ktorou majú kresťania udelenú všetku milosť, ktorú by kedy mohli potrebovať (Rimanom 5:1, 8:1, Kolosenským 2:10).

Apoštol Pavol v Novom zákone hovorí, že nám bol daný zákon, aby odhalil hriešnosť hriechu (Rímskym 5:13; 7:7), ukázal Božiu svätosť (Rímskym 7:12), a priviedol nás ku Kristovi (Galatským 3:24). Zákon slúžil k príprave tých, ktorí boli pod ním (pod zákonom) na príchod Krista.

9. Biblia učí, že veriaci kresťania nie sú pod kľatbou zákona (Galatským 3:13; Rímskym 7:4; Efezským 2: 14nn). To ale neznamená, že Desatoro dnes nemá žiadny význam. Učí nás, čo je vôľa Pánova, ale nie je pre súborom prikázaní, ktoré by sme mali dodržiavať, keď sa chceme stať spravodlivými. Spoločnosť, ktorá ich odmieta, sa rýchlo prepadá do morálneho úpadku a anarchie. Kresťania boli adopciou prijatí za synov, a s touto adopciou prichádza myseľ Ducha, resp. duchovné zmýšľanie (Galatským 4:5nn), cez ktoré prinášame ovocie Ducha (Galatským 5:22nn; Efezským 5:9).

10. Boh nemôže odpustiť hriechy len preto, že ich niekto oľutuje, pretože hriech prináša so sebou trest smrti. Pretože je Boh dokonale spravodliví, môže odpustiť hriech len vtedy, keď je za tento hriech najprv zaplatený trest. Kresťanské evanjelium učí, že Pán Ježiš zaplatil pokutu kajúceho hriešnika, keď za neho zomrel na kríži. Vzkriesenie je Božím uistením tejto pravdy (1. Korinským 15:1-4).

11. Ježiš je naozaj semenom ženy, pretože nemal ľudského otca (Matúš 1:18-25; Lukáš 1: 26-35).

12. Ako čítame Bibliu, dozvedáme sa o Bohu stále viac - napríklad, že je večný a nestvorený; že je milosrdný, spravodlivý, pravdivý a verný; že je všadeprítomný, vševediaci a všemocný; že On je dobro, On je pravda a On je láska. Avšak, najkrajšia vec zo všetkých v Biblii, čo sa nás ľudských bytostí týka je, že Boh v osobe Pána Ježiša Krista je Spasiteľom všetkých tých, ktorí činia pokánie zo svojich hriechov a vkladajú v neho svoju dôveru.

Pôvodný článok „Russell Grigg: Unfolding the plan“ sa nachádza na web stránke spoločnosti Creation Ministries International (CMI) na adrese

<http://creation.com/unfolding-the-plan> . Preložené a uverejnené so súhlasom CMI.

Do slovenčiny preložila Cecília Bukatová (Solas o.z.).